

Arrest

nr. 112 153 van 17 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. TYTGAT en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen in juni 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 17 december 2012 een asielaanvraag in.

1.2. Op 8 maart 2013 stelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de afstand van de asielaanvraag vast omdat verzoeker geen gevolg gaf aan een oproeping, terwijl hij verhinderd was om medische redenen.

1.3. Verzoeker diende op 2 april 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 21 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven van 22 mei 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Sangla VDC (Village Development Committee) in Kathmandu en bezit u de Nepalese nationaliteit. Vanaf het jaar 2055 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1998-1999 volgens de Gregoriaanse kalender) gaf u les aan de Kalika Kathery Primary School in uw dorp. Sinds ongeveer vijf jaar was u sympathisant van de koningsgezinde Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-N) onder leiding van Kamal Thapa. Af en toe nam u deel aan activiteiten en programma's van de RPP-N. Omdat u het beroep van leraar uitoefende, drongen de maoïsten erop aan dat u zich bij hun partij zou aansluiten. U weigerde lid te worden van een corrupte partij die veel doden op haar geweten heeft. De maoïsten van uw dorp waren niet opgezet met dergelijke kritische uitlatingen. Eind 2068 (2012) vielen zij u tweemaal op straat aan. Een derde keer, op 1 juni 2012, rond middernacht, drongen een zestal maoïsten uw woning binnen. Zij waren gekomen om u te vermoorden omdat u weigerde lid te worden van de maoïstische partij en nog steeds sympathiseerde voor de RPP-N. U slaagde erin te ontsnappen. U vluchtte naar uw vriend R.(...) B.(...), die in de Terai woont. Een tiental dagen later verliet u Nepal. Vervolgens begaf u zich naar Delhi, India. Op 28 juni 2012 nam u in Delhi het vliegtuig met een u onbekende bestemming. U reisde in het bezit van uw eigen Nepalees paspoort. U werd naar een koelruimte gebracht die fungeerde als opslagplaats voor appels en peren. U hebt geen idee waar deze plaats gelegen is. U moest er de machines schoonmaken. U kreeg geen loon en mocht het gebouw niet verlaten. Op 16 december 2012 verloor u het bewustzijn. Uw toezichter, wiens naam u niet kent, zette u de volgende dag af voor het gebouw van de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 17 december 2012 diende u een eerste asielaanvraag in. Op 8 maart 2013 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een technische weigering omdat u niet voor uw gehoor was komen opdagen. In het bezit van een medisch attest, dat uw afwezigheid verantwoordde, diende u op 2 april 2013 een tweede asielaanvraag in. In geval van terugkeer naar Nepal vreest u gedood te worden door maoïsten. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument. Wel legde u een analyse van een klinisch onderzoek neer, opgemaakt te Namen op 4 januari 2013. Sinds uw verblijf in België kampt u namelijk met gezondheidsproblemen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst kan er maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw reisweg van India naar Europa. U verklaarde met het vliegtuig van Delhi naar een u onbekende bestemming gereisd te zijn. Het is echter slechts weinig aannemelijk dat u niet zou weten naar waar u het vliegtuig nam. Verder zou u met uw eigen Nepalees paspoort gereisd hebben, waarvan u vermoedde dat het een visum bevatte. Over de aard van dit visum bleek u echter in het geheel niet op de hoogte (CGVS, blz. 7-8). Dergelijke verklaringen zijn hoegenaamd niet aannemelijk. Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthaven van Delhi de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Uw verklaring dat de smokkelaar, wiens naam u niet kende en met wie geen gemeenschappelijke taal had, uw paspoort voorlegde aan de douane (CGVS, blz. 8), is dan ook niet aannemelijk. U legde uw paspoort overigens niet neer. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van uw reisweg van India naar Europa (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Ook uw verklaringen over de koelruimte waar u een vijftal maanden gedwongen arbeid zou hebben verricht, zijn verre van overtuigend. Zo had u geen idee waar deze opslagplaats gelegen is. U kende de naam van uw toezichter niet. U zou de enige persoon geweest zijn die werd opgesloten. U achtte het mogelijk om te ontsnappen, maar ondanks uw slechte behandeling, zag u hiervan af. U wist immers niet waar u naartoe kon gaan. De andere werknemers mochten in tegenstelling tot u de werkplaats wel verlaten. U zou nooit met hen gecommuniceerd hebben en kon zelfs niet zeggen welke taal zij spraken (CGVS, blz. 6-9).

Wat er ook van zij, de door u aangehaalde problemen (maoïsten die u viseerden vanwege uw sympathie voor en steun aan de RPP-N) zijn geenszins aannemelijk in het licht van de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie over de actuele politieke situatie in Nepal. Volgens deze informatie bestaat er geen individuele vervolging in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten en kunnen zij openlijk politiek actief zijn. Hieraan kan overigens nog worden toegevoegd dat algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen in Nepal geregeld voorkomen,

maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen, mocht u alsnog eventuele conflicten met lokale maoïsten uit de weg willen gaan. Uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen zich beperkten tot uw VDC. Uw uitleg dat u vroeg of laat zal gevonden en vervolgens vermoord worden (CGVS, blz. 12) is een blote bewering. U slaagde er overigens niet in ook maar één voorbeeld te geven van een royalist die in de jongste vijf jaar zou vermoord zijn om zijn politieke overtuigingen. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat gericht politiek geweld vanwege de Maobadi nog amper voorkomt in Nepal.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan uw administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker stelt in zijn eerste middel het volgende:

"Doordat het CGVS stelt dat de verzoekende partij er niet in geslaagd is om haar Vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Terwijl artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalt: "De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.

§ 2. Daden van vervolging in de zin van artikel 1A van het Verdrag van Genève moeten :

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van :

a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld;

b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;

c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;

d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;

e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten of handelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § 1, vallen;

f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.

§ 3. Er moet een verband zijn tussen de daden van vervolging en de gronden van vervolging.

§ 4. Bij de beoordeling van de gronden van vervolging moet rekening worden gehouden met volgende elementen:

a) het begrip "ras" omvat onder meer de aspecten huidskleur, afkomst of het behoren tot een bepaalde etnische groep;

b) het begrip "godsdienst" omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald;

c) het begrip "nationaliteit" is niet beperkt tot staatsburgerschap of het ontbreken daarvan, maar omvat onder meer ook het behoren tot een groep die wordt bepaald door zijn culturele, etnische of linguïstische identiteit, door een gemeenschappelijke geografische of politieke oorsprong of door verwantschap met de bevolking van een andere staat;

d) een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :

leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;

e) het begrip "politieke overtuiging" houdt onder meer in dat de betrokkene een opvatting gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met de in

5/11

artikel 48/5 genoemde actoren van vervolging en hun beleid of methoden, ongeacht of de verzoeker zich in zijn handelen door deze opvatting, gedachte of mening heeft laten leiden.

§ 5. Bij het beoordelen of de vrees van de verzoekende partij voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoekende partij in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken haar door de actor van de vervolging worden toegeschreven."

(...)

Terwijl de verzoeker niet zelf voor dit visum heeft gezorgd. Hij was daarvoor afhankelijk van de mensensmokkelaar. Zoals reeds uitgelegd, werd hij manifest uitgebuit als menselijk materiaal en verplicht, zonder enige vergoeding, gedurende 5 maanden arbeidsprestaties te verrichten in mensonwaardige omstandigheden. Het is, gelet op de omstandigheden van de laatste etappe van zijn reisroute, niet verwonderlijk en zeker niet ongeloofwaardig dat hij zonder documenten in Brussel is aangekomen.

Het CGVS motiveert verder

(...)

Terwijl de situatie, zoals beschreven door de verwerende partij misschien geldt in de steden, doch niet in de dorpen. De rapporten beschrijven blijkbaar de situatie in de steden, doch niet, op het platteland. In de dorpen zijn die bendes vandaag nog steeds zeer agressief en worden andersdenkenden nog steeds bedreigd, geslagen en vermoord.

En verder :

(...)

Terwijl uit het bovenstaande de verwerende partij zelf erkent dat er in Nepal nog steeds gevechten plaatsgrijpen, en er nog steeds criminele bendes actief zijn.p.

De conclusie van de verwerende partij "

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling (n de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Kan dus niet bijgetreden worden.

De Verzoekende partij loopt wel degelijk gevaar in zijn regio van herkomst en een overplaatsing doet deze gevaarlijke omstandigheden niet wijken.

Dat tijdens het gehoor gewezen werd op deze angstwekkende situatie.

Het feit dat een asielrelaas ongeloofwaardig overkomt met betrekking tot bepaalde aspecten, of geen afdoende materieel bewijs kan leveren om zijn asielrelaas te ondersteunen betekent daarom nog niet dat de asielzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming.

Dat het niet onaannemelijk is dat hij niet weet en niet gevraagd heeft over welk type visum hij beschikte.

In de betwiste beslissing wordt een te nauwkeurige waarde gehecht aan de vragen waarop hij niet in staat was gedetailleerd te antwoorden.

De betwiste beslissing schept een vermoeden van kwade trouw en trekt de geloofwaardigheid van de verzoekende partij ernstig in twijfel. Hij heeft nochtans tijdens het gehoor de feiten zo nauwkeurig mogelijk weergegeven, rekening gehouden met de omstandigheden van dit gehoor. De bestreden beslissing tast ten onrechte het vermoeden van goede trouw aan.

Dat er dient opgemerkt te worden dat wanneer de geloofwaardigheid van de asielzoeker wordt beoordeeld, dient rekening gehouden te worden met de aanbevelingen ter zake van de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), waaronder:

"Obviously the applicant has the duty to tell the truth. In saying this though, consideration should also be given to the fact that, due to the applicant's traumatic experiences, he/she may not speak freely; or that due to time lapse or the intensity of past events, the applicant may not be able to remember all factual details or to recount them accurately or may confuse them; thus he/she may be vague or inaccurate in providing detailed facts. Inability to remember or provide all dates or minor details, as well as minor inconsistencies, insubstantial vagueness or incorrect statements which are not material may be taken into account in the final assessment on credibility, but should not be used as decisive factors" (9, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 December 1998)

Vrije vertaling:

"Het is duidelijk dat de aanvrager de plicht heeft om de waarheid te spreken. Dit gezegd zijnde, moet ook aandacht worden besteed aan het feit dat, als gevolg van traumatische ervaringen van de aanvrager, hij niet vrij kan spreken, of dat als gevolg van tijdsverloop of de intensiteit van de gebeurtenissen in het verleden, de aanvrager niet in staat is alle feitelijke details te geven of om ze nauwkeurig en onverward te vertellen; hij mag bijgevolg onnauwkeurig zijn bij het verstrekken van gedetailleerde feiten. Het onvermogen om alle data of kleine details te onthouden, evenals de kleine inconsistenties, niet-substantiële vaagheden of onjuiste uitspraken die niet materiëel zijn mogen in rekening worden genomen maar mogen niet worden gebruikt als doorslaggevende factoren bij de uiteindelijke beoordeling."

Dat het hier wel degelijk gaat om gerechtvaardigde angst voor de agressieve en bedreigende houding en handelingen van de maoïsten, met het gevolg dat de verzoekende partij niet kan rekenen op de legitieme bescherming van de plaatselijke autoriteiten en er integendeel, omwille van zijn politieke overtuigingen, het slachtoffer van is. Ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief zouden vervolgd worden, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, kunnen trouwens als vluchteling erkend worden.

Dat dit tot gevolg heeft dat aan de voorwaarden voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet is voldaan. Dat het CGVS overeenkomstig artikelen 48 en 48/3 de hoedanigheid van vluchteling had moeten toekennen aan de verzoekende partij.

Dat het eerste middel bijgevolg ernstig en gegrond is."

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een uitprint toe van een e-mail van 28 maart 2013 van het Rode Kruis-centrum waar hij verbleef, een afschrift van het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 maart 2013, een afschrift van zijn bijlage 26 en kopieën van medische attesten van 24 januari 2013 en 14 juni 2013.

2.2. Onduidelijkheid omtrent de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. De commissaris-generaal stelde vast dat de verklaringen van verzoeker over zijn reisweg volstrekt ongeloofwaardig waren. Zo beweerde verzoeker dat hij niet wist waar hij het vliegtuig had genomen, dat hij enkel vermoedde dat zijn paspoort voorzien was van een visum, dat hij de bestemming van zijn vlucht niet kende en evenmin wist hoe hij in een opslagplaats voor fruit was terechtgekomen (stuk 5, gehoorverslag CGVS, 20 april 2013, p. 7-8). Verzoeker legde geen enkel identiteits- of reisdocument neer. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 5 juni 2001, nr. 96.146). Bovendien druist de verklaring van verzoeker dat een persoon met een donkere huidskleur hem alles heeft getoond en gezegd en dat ze zo de douane zijn gepasseerd (Ibid., p. 8) in tegen de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat er strikt individuele controles worden doorgevoerd (stuk 12, Aanvullende documenten Eerste Aanvraag, Landeninformatie, CEDOCA Antwoorddocument, incheckomstandigheden, Indira Gandhi Int'l Airport, 20 augustus 2011). Thans tracht verzoeker zijn volstreekte onwetendheid te rechtvaardigen door te stellen dat hij niet zelf voor het visum heeft gezorgd, maar afhankelijk was van de mensensmokkelaar. De Raad wijst erop dat wanneer verzoeker voor zijn reisdocumenten afhankelijk was van een derde, mag worden verwacht dat hij in het bijzonder wordt gebriefd over de inhoud ervan. Verzoeker wijst erop dat hij gedurende 5 maanden verplicht werd arbeidsprestaties te verrichten in mensonwaardige omstandigheden waardoor het zeker niet ongeloofwaardig is dat hij zonder documenten in Brussel is aangekomen. Hoewel het misschien niet ongeloofwaardig is dat verzoeker zelf niet over documenten beschikte, mag van hem

toch worden verwacht dat hij meer details kan verstrekken over de wijze waarop hij in de koelruimte is terechtgekomen. Het is tenslotte weinig aannemelijk dat verzoeker de koelruimte gedurende vijf maanden nooit zou hebben verlaten en, niettegenstaande de fysieke gevolgen voor zijn gewrichten, die hij met een medisch attest tracht te staven, nooit een ontsnaptingspoging zou hebben ondernomen, hoewel hij volgens zijn verklaringen wel kon weglopen (stuk 5, gehoorverslag CGVS, 20 april 2013, p. 9).

2.3. De door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging omwille van zijn sympathieën voor de RPP-N vinden geen steun in de objectieve informatie waarover de commissaris-generaal beschikt. De vrees voor vervolging moet, in tegenstelling tot wat verzoeker in fine van zijn eerste middel beweert, niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de driefoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat er actueel geen sprake is van vervolging van ex-royalisten op welk niveau dan ook (stuk 12, Aanvullende documenten Eerste Aanvraag, Landeninformatie, CEDOCA Antwoorddocument, NEP2012-002w RPPN, 11 maart 2012). Verzoeker beweert dat andersdenkenden in de dorpen nog steeds worden bedreigd, geslagen en vermoord. Aangezien verzoeker echter niet concreet aantoont dat de situationele context, die blijkt uit de informatiebronnen waarover de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt, niet strookt met de werkelijkheid, is het aan hem om zijn individuele vervolgingsvrees des te meer te concretiseren (cf. RvS 6 november 2002, nr. 112.347). De ernst van verzoekers politieke problemen in Nepal wordt bovendien in ernstige mate gerelativeerd door de vaststelling dat hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag uitdrukkelijk verklaarde dat hij naar Europa was gekomen in de hoop om hier te kunnen werken (stuk 12, Aanvullende documenten Eerste Aanvraag, Vragenlijst DVZ, 19 december 2012, p. 4). Het loutere feit dat er in Nepal nog steeds gewapende groeperingen actief zijn die hoofdzakelijk criminele doeleinden nastreven, betekent niet dat het asielrelaas van verzoeker, die beweert om politieke redenen te worden gevisieerd, geloofwaardig is en betekent evenmin dat er sprake is van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin.

2.4. Verzoeker meent dat de beslissing een vermoeden van kwade trouw schept door een te grote nauwkeurigheid te vereisen van zijn antwoorden aangaande zijn visum, terwijl hij niet in staat was gedetailleerd te antwoorden. Verzoeker verwijst in dit verband naar de aanbevelingen van UNHCR in verband met de bewijsvoering in asielzaken, maar hij duidt niet aan waar deze aanbevelingen door de commissaris-generaal met voeten zouden zijn getreden. De Raad wenst bovendien te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.5. De documenten die verzoeker aan zijn verzoekschrift heeft toegevoegd, werpen geen ander licht op de bestreden beslissing. Verzoeker toont immers niet aan dat bij het nemen van de beslissing naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn medische toestand, die hem belette om in te gaan op de uitnodiging in het kader van zijn eerste asielaanvraag, aangezien zijn tweede asielaanvraag wel degelijk ten gronde werd onderzocht. Het bevel om het grondgebied te verlaten dat verzoeker verkreeg voor hij zijn tweede asielaanvraag indiende, maakt niet het voorwerp uit van onderhavig beroep. Ten overvloed merkt de Raad op dat er op grond van artikel 39/70 van de vreemdelingenwet geen gedwongen tenuitvoerlegging van een verwijderingsmaatregel kan plaatsvinden tijdens het onderzoek van het beroep in volle rechtsmacht.

2.6. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48 of artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.7. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

*“Doordat het CGVS de weigering van subsidiaire bescherming niet degelijk motiveert:
De verwerende partij verklaart letterlijk:*

"Verder komt u niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van art 84/4 van de vreemdelingenwet".

Zonder dit nader te motiveren.

Terwijl de verzoeker wel degelijk zijn regio van herkomst heeft verlaten en/of er niet naar kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Dat dit risico door de verwerende partij niet wordt betwist.

Dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat de verzoeker zich ELDERS kan vestigen.

Terwijl artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt § 2. Ernstige schade bestaat uit:

a) ...

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Omwille van de hierboven reeds aangehaalde redenen, zou de verzoekende partij zich in een ernstige toestand bevinden en zou zij een reëel risico lopen op ernstige schade indien zij naar het land zou terugkeren waar zij gewoonlijk verbleef.

Moest de verzoekende partij, als royalist in Nepal, en Tamang (Lama) van origine, terugkeren naar zijn regio van herkomst, dan zou hij zich bevinden in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar steeds dreigt het slachtoffer te zijn van de zeer onstabiele situatie in de regio.

Zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de bevolking - in casu een 36-jarige royalist - van een regio, kan voldoende zijn om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten.

Dat de achtergrondinformatie die in het dossier van de verzoekende partij door de verwerende partij werd verzameld en gelegd het tegendeel niet aantoonst en de verzoekende partij in de gegeven omstandigheden onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren."

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een uitprint van een e-mail toe van het Rode Kruis-centrum waar verzoeker verbleef, een afschrift van het bevel om het grondgebied te verlaten en kopieën van medische attesten van 24 januari 2013 en 13 juni 2013.

2.8. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas (zie punt 2.3) kan verzoeker zich ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Hierbij stipt de Raad aan dat verzoeker zich met zijn kritiek op de overweging uit de bestreden beslissing dat hij zich elders in Nepal zou kunnen vestigen om aan eventuele conflicten met lokale Maobadi te ontsnappen, richt tegen een overtollig motief van de bestreden beslissing, aangezien de problemen met de Maoïsten, die verzoeker heeft geschetst, ongeloofwaardig werden bevonden. De Raad wijst er nogmaals op dat uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Nepal geen sprake is van gericht politiek geweld tegen personen (stuk 12, Aanvullende documenten Eerste Aanvraag, SRB, Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal, 5 april 2013, p. 32), zodat verzoeker op grond van zijn relaas niet aannemelijk maakt dat hij in aanmerking zou kunnen komen voor de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

2.9. De Raad wenst te benadrukken dat verzoeker voor de beoordeling van zijn medische problemen in het licht van de subsidiaire bescherming een aanvraag moet indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. In de voorbereidende werken naar aanleiding van de invoering van dit wetsartikel wordt hierover het volgende gesteld: "(...) *Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke*

of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht. (...)". De medische attesten die verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlage 5 en 7), zijn bijgevolg niet van aard om de pertinente motieven van de beslissing aan het wankelen te brengen.

2.10. Waar verzoeker stelt dat hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling zal belanden wegens de onstabiele situatie in de regio, lijkt hij kritiek te leveren op de beoordeling van de commissaris-generaal van de weigering van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers betoog dat royalisten zouden blootstaan aan een reëel risico op ernstige schade wordt echter geenszins door objectieve informatie ondersteund. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt overigens dat de veiligheidssituatie in Nepal sinds het vredesbestand van 2006 gunstig is geëvolueerd en dat er geen sprake is van willekeurig geweld in het kader van een intern gewapend conflict (stuk 12, Aanvullende documenten Eerste Aanvraag, SRB, Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal, 5 april 2013).

2.11. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN